

La deriva del tanatori

El tanatori de Salt, en una imatge d'arxiu. Foto: M.R.

Els saltencs que tenim una certa edat podem recordar fàcilment el desenvolupament de les funeràries que hem tingut a la vila de Salt. Pels voltants dels anys cinquanta del segle passat, els serveis funeraris anaven a càrrec –la part del que en diem tradicionalment Salt– de Josep Juncà, i el seu germà Llorenç regentava la funerària de la part del Veïnat.

El senyor Josep Juncà Tubert, que era una institució, assistia a totes les cerimònies, amb un tracte molt proper i familiar, de tal manera que en el comiat, en el passeig central del cementiri, ens deia: “En nom de la família es donen les més expressives gràcies per haver acompanyat el difunt a la seva última morada”, amb un accent molt semblant al de l'actual alcalde de Barcelona.

Quan el senyor Josep Juncà va decidir retirar-se, se'n va fer càrrec el seu germà Llorenç, que va passar a tenir cura de tot el poble de Salt. El seu tarannà i tracte eren idèntics als del seu germà. Més

endavant, ja com a responsable, el seu fill Anton Juncà Junquera es va associar amb la funerària Poch de Girona, seguint ell mateix com a màxim responsable de Salt.

Ja més endavant, la funerària Poch va decidir construir el Tanatori de Salt tal com el coneixem actualment. Val a dir que el tracte de la funerària Poch, des que va arribar a Salt fins que es va integrar a Mèmora, va ser excel·lent i profundament humà.

Darrerament constatem que Mèmora intenta desviar els serveis de Salt a Girona, sobretot els cap de setmana. Això és possible perquè és una sola empresa la que ofereix els serveis (els experts en diuen monopoli), i en el cas que ens ocupa és doblement monopoli, perquè la teòrica competència Girona i Salt és de la mateixa cadena empresarial.

Per això, ens agradaria fer conèixer a tots els saltencs que tenim el dret de ser totalment atesos al nostre poble de Salt. I també que la companyia Mèmora en prengui nota, per tal que aquests casos no es tornin a repetir.

Semblantment passa amb la sala de cerimònies del Tanatori de Salt, que inicialment està pensat per realitzar-hi les cerimònies civils o d'altres tradicions religioses, ja que les persones que volen fer-ho per l'Església catòlica són sempre ben acollides per les dues parròquies. Com a mostra de familiaritat i apropament, el mossèn de Sant Cugat, prèvia comprovació en el registre de baptismes, esmenta que el difunt que és acomiadat va ser batejat en la mateixa església parroquial. Això ve a tomb perquè tenim constància que des del Tanatori es té interès a convèncer les famílies de fer la cerimònia religiosa allà mateix, en lloc de fer-ho a la parròquia corresponent. Com a Defensor del Ciutadà de Salt, he constatat aquestes dissonàncies i per això desitjo que a partir d'ara es millori el funcionament i l'atenció correcta als afectats.

Ja saben on em tenen a la seva disposició.

Publicat a:

-El Punt Avui. Comarques Gironines 09-10-2014 Pàgina 51

Font del document:

http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/7-vista/8-articles/783664-la-deriva-del-tanatori.html?cca=1&piwik_campaign=rss&piwik_kwd=mes&utm_source=rss&utm_medium=mes&utm_campaign=rss